

PROP DE VOSALTRES

El Papa i l'Església universal

Estimats diocesans:

Tots els pobles i totes les institucions tenen, cada any, un dia especial de celebració per recordar la seva fundació, per commemorar un esdeveniment o per ressaltar la figura d'una persona concreta que ajuda a cohesionar i representar el conjunt. També els catòlics dediquem una jornada, el dia de sant Pere i sant Pau, a festejar i pregar per l'Església i, específicament, pel Papa que, a través del seu ministeri, l'orienta i la representa.

És en aquest dia dels Apòstols que l'Església universal celebra i s'alegra que Jesucrist els posà per sempre com a fonament seu. I així ho fem també a la nostra església particular de Lleida on ens coneixem gairebé tots, preguem junts, compartim vivències, èxits i fracassos pastorals, on tenim responsabilitats diferents posades sempre al servei de la comunitat que ens acull i donant testimoni del missatge de Crist als ciutadans que conviuen amb nosaltres. És un dia de goig, de desitjos d'unitat i de compromís pel servei responsable.

El Concili Vaticà II va discutir i aprovar una Constitució sobre l'Església, *Lumen Gentium*, on a l'apartat 8 diu: «Aquesta és l'única Església de Crist, la que confessem en el Credo que és una, santa, catòlica i apostòlica. El nostre Salvador, després de la seva resurrecció, la va lliurar a Pere perquè la pasturés. Li va encomanar a ell i als altres Apòstols que l'estenguessin i governessin, i la va erigir per sempre en columna i fonament de la veritat». Al llarg

dels segles l'Església és governada pels successors de Pere i pels bisbes, en comunió amb ell. En aquest mateix paràgraf, utilitzant una felicitosa expressió de sant Agustí, afirma que «l'Església continua la seva peregrinació "enmig de les persecucions del món i dels consols de Déu" anunciant la creu i la mort del Senyor fins que torni». És un document conciliar que ofereix un resum perfecte de la naturalesa de l'Església, que és alhora visible i espiritual. La defineix com a Poble de Déu, analitza el seu fonament i en descriu l'organització i la responsabilitat dels seus membres amb els mitjans que compten per a caminar buscant la santedat. Acaba amb una referència a la funció de la Mare de Déu en la història de la salvació.

Pel que fa a sant Pere, recordem que va ser el primer a confessar la fe; i sant Pau, el mestre insigne que la va interpretar. Tots dos, per camins diver-

sos, van congregar l'única família de Crist i són venerats per tots nosaltres com a protectors i patrons de tota la comunitat.

És una veneració que coincideix amb l'alegria de pertànyer a aquesta Església i notar la felicitat de sentir-nos tots units, independentment del poble, de la cultura o de l'estatus social. En tot això hi ha una crida a la responsabilitat dels batejats a viure amb coherència la seva fe, tractant d'eliminar aquells punts negatius que enfosqueixen el seu rostre davant del món perquè priven els altres que coneixen i es troben amb Jesucrist. A més, manté el compromís d'intensificar i multiplicar oracions per l'Església i per l'actual successor de Pere, el papa

Francesc, reconegut en qualsevol país i circumstància pels seus ensenyaments, per la seva proximitat i per la seva insistent preocupació davant els problemes que colpeixen el món actual: la guerra, la fam i la desnutrició infantil, les desigualtats, els maltractaments, el tràfic de persones, l'abandó i la solitud de nens i ancians, la cultura de la mort en l'espai occidental i tants d'altres.

Els catòlics, malgrat les diferències d'opinió i de sensibilitats diverses, expresseu avui més que mai amb major intensitat el nostre afecte pel papa Francesc i preguem per ell i pel que representa el seu ministeri a favor de l'Església universal al servei de tot el món.

Amb la meua benedicció i afecte

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Els consells Presbiteral i Pastoral analitzen l'Assemblea

Els membres dels consells Presbiteral i Pastoral de la diòcesi s'han reunit els dies 6 i 11 de juny, respectivament, amb l'objectiu de fer balanç de la recent Assemblea Diocesana. Els diferents integrants dels dos consells van aportar la seva visió sobre com aplicar a la vida pastoral les indicacions sorgides del treball de grups de l'Assemblea. Les reunions també van dedicar un temps a parlar del Jubileu de l'any 2025. Al Consell Presbiteral es va abordar, per exemple, la necessitat d'una conversió pastoral, l'acolliment a les comunitats i com aprofundir-hi, i la corresponsabilitat a l'Església. Per la seva banda, el Consell Pastoral també va estudiar el calendari de dates per al proper curs 2024-2025, partint de la premissa que ja estan fixades les de l'Enviament, que serà el 26 de setembre; la Missa Crismal, el 15 d'abril i l'Assemblea Diocesana 2025, el 31 de maig.

CERCA DE VOSOTROS

El Papa y la Iglesia universal

Queridos diocesanos:

Todos los pueblos y todas las instituciones tienen, cada año, un día especial de celebración para recordar su fundación, para conmemorar un acontecimiento o para resaltar la figura de una persona concreta que ayuda a cohesionar y representar al conjunto. A los católicos nos pasa lo mismo y dedicamos una jornada, el día de san Pedro y san Pablo, a festejar y rezar por la Iglesia y, en concreto por el Papa que, a través de su ministerio, la orienta y la representa.

Es la Iglesia universal la que celebra y se alegra en este día de los Apóstoles que Jesucristo puso para siempre como fundamento de la misma. Y así lo hacemos nosotros en nuestra iglesia particular de Lleida donde nos conocemos casi todos, oramos juntos, compartimos vivencias, éxitos y fracasos pastorales, donde tenemos responsabilidades distintas puestas siempre al servicio de la comunidad que nos acoge y dando testimonio del mensaje de Cristo a los ciudadanos que conviven con nosotros. Es día de gozo, de deseos de unidad y de compromiso por el servicio responsable.

El Concilio Vaticano II discute y aprueba una Constitución sobre la Iglesia, *Lumen Gentium*, en cuyo número 8 se puede leer: «Esta es la única Iglesia de Cristo, la que confesamos en el Credo que es una, santa, católica y apostólica. Nuestro Salvador, después de su resurrección, la entregó a Pedro para que la pastoreara. Le encargó a él y a los demás Apóstoles que la extendieran y gobernaran y la erigió para siempre como columna y fundamento de la verdad». A lo largo de los siglos la Iglesia es gobernada por el sucesor de Pedro y por los obispos en comunión con él; en ese mismo párrafo, utilizando una feliz expresión de san Agustín, afirma que «la Iglesia continúa su peregrinación “en medio de las persecuciones del mundo y de los consuelos de Dios” anunciando la cruz y la muerte del Señor hasta que vuelva». Es un documento conciliar que ofrece un resumen perfecto de la naturaleza de la Iglesia, que es a la vez visible y espiritual, la define como Pueblo de Dios, analiza su fundamento y describe la organización de la misma y la responsabilidad de sus miembros con los medios que cuentan para caminar buscando la santidad para acabar con una referencia a la función de la Virgen María en la historia de la salvación.

Respecto a la figura de san Pedro, fue el primero en confesar la fe, y san Pablo, el maestro insigne que la interpretó. Ambos, por caminos diversos, congregaron la única familia de Cristo y son venerados por todos nosotros como protectores y patronos de toda la comunidad.

Es una veneración que se solapa con la alegría de pertenecer a esta Iglesia y sentir felicidad de sentirnos unidos todos independientemente del pueblo, de la cultura o del estado social. Hay una llamada en esto a la responsabilidad de todo bautizado a vivir con coherencia su fe tratando de eliminar aquellos puntos negativos que ensombrecen su faz ante el mundo porque privan a los demás que conozcan y se encuentren con Jesucristo. Además mantiene el compromiso de intensificar y multiplicar oraciones por la Iglesia y por el actual sucesor de Pedro, el papa Francisco, reconocible en cualquier país y circunstancia por sus enseñanzas, por su cercanía y por su insistente preocupación ante los problemas que invaden el mundo actual: la guerra, el hambre y la desnutrición infantil, las desigualdades, los maltratos, la trata de personas, el abandono y la soledad de niños y ancianos, la cultura de la muerte en el espacio occidental y tantos otros.

Los católicos actuales, a pesar de las diferencias de opinión y con sensibilidades diversas, expresamos hoy con mayor intensidad si cabe nuestro cariño y oración por el papa Francisco y por lo que representa su ministerio en favor de la Iglesia universal y al servicio del mundo entero.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Ordenat el jesuïta lleidatà José Luis Olea

El jesuïta lleidatà José Luis Olea Alarcón va ser ordenat sacerdot el passat dissabte 8 de juny, juntament amb altres quatre jesuïtes més, en una cerimònia celebrada a la parròquia de San Francisco de Borja, a Madrid, i presidida pel cardenal arquebisbe de la diòcesi, José Cobo. També van concelebrar el provincial d'Espanya dels jesuïtes, Enric Puiggròs; el provincial d'Àfrica Occidental, Ndomba Mathieu i nombrosos jesuïtes. Un abundant grup de familiars i amics van acudir també a presenciar i viure l'ordenació.

José Luis Olea va pronunciar l'acció de gràcies final de la cerimònia en espanyol i en francès en nom dels cinc ordenats. En les seves paraules va admetre que havia evolucionat en la seva visió de l'Església

des del moment en què havia decidit fer-se jesuïta, però que «el desig de seguir a Déu és igual o major que llavors».

José Luis Olea celebra la seva primera missa a Lleida el 29 de juny a la parròquia Sant Ignasi de Loiola.

Primera missa de fra Òscar Bernaus

Castelldans acollí el 8 de juny la celebració de la primera missa del caputxí fra Òscar Bernaus Griñó, fill d'aquest poble de les Garri-

gues, i ordenat prevere la setmana anterior al convent de la Visitació dels caputxins d'Arenys de Mar a mans del bisbe auxiliar de Barcelona David Abadías. Van concelebrar l'Eucaristia l'exrector de Casteldans Lucas Evung; el rector de les Borges Blanques, Josep Solé i Mn. Joshua Enrique Carrillo, encarregat de les parròquies dels Torms, Juncosa i Granyena de les Garrigues, i company d'estudis teològics de fra Òscar. El nou prevere va estar acompanyat pels seus germans vinguts del convent de caputxins d'Arenys, així com pels pares, familiars i veïns del poble, encapçalats per l'alcalde, Conrad Llovera.

Confirmacions a Montserrat i Alcarràs

Un grup de 42 persones adultes van rebre el sagrament de la Confirmació el 9 de juny a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat. Coincidint amb el 51è aniversari de l'ordenació presbiteral del bisbe Salvador, es va celebrar aquesta cerimònia, que va omplir de gom a gom el temple amb familiars i amics de les persones que es confirmaven. El dissabte 8 també hi va haver confirmacions a la parròquia d'Alcarràs.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Gràcies, benvolguts sacerdots, pels vostres cors oberts i dòcils; gràcies per les vostres fatigues i les vostres llàgrimes; gràcies per portar la meravella de la misericòrdia —perdoneu sempre, sigueu misericordiosos—. Que el Senyor us consoli, us confirmi i us recompensi» (28 de març).

@Pontifex_es: «Només el Senyor pot donar-nos confirmació del que valem. Ens ho diu cada dia des de la creu: ha mort per nosaltres, per a mostrar-nos quant som valuosos als seus ulls. No hi ha obstacle o fracàs que pugui impedir la seva tendra abraçada» (29 de març).

@Pontifex_es: «Jesucrist ha ressuscitat, i només Ell és capaç de treure les pedres que tanquen el camí cap a la vida. Més encara, Ell mateix, el Vivent, és el Camí; el Camí de la vida, de la pau, de la reconciliació, de la fraternitat» (31 de març).

@Pontifex_es: «Pre-guem junts perquè la dignitat i la riquesa de les dones siguin reconegudes en totes les cultures, i perquè acabi la discriminació que sofreixen en diverses parts del món» (2 d'abril).

Agraïment als Claretians

La Congregació dels Fills de Maria, els Claretians, ha decidit donar a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret de Balàfia els dos edificis que tenen al carrer Mossèn Pelegrí de Lleida, dins el procés de marxa de la ciutat anunciat fa unes setmanes. La decisió va ser anunciada pel P. Provincial al bisbe Salvador i va ser comunicada als feligresos durant la missa del 8 de juny.

Els immobles en qüestió són la casa on residien els membres de la congregació, que ara acollirà el domicili del nou rector, i l'edifici

de l'antiga parròquia. En una carta pública, el bisbe Salvador agraeix la generositat dels claretians i anuncia que el Bisbat assumirà

la part dels costos que encara queden pendents de cobrir de l'edificació de la nova església de Balàfia, inaugurada el 2006.

Assemblea dels Professionals Catòlics

L'Assemblea del moviment de Professionals Catòlics de Lleida es va reunir, el 7 de juny, als locals d'Acció Catòlica per fer balanç sobre la

situació dels diferents grups i per fer una reflexió a l'entorn de la nova evangelització i el primer anunci. Aquesta qüestió, exposada per Francesc López, va centrar bona part de la trobada, on també es va fer la renovació de càrrecs i es va exposar l'estat dels comptes.

D'altra banda, cinc laics de la Unitat Pastoral del Pilar-Magdalena i de la parròquia de Sant Pau, han finalitzat recentment un curs de formació en lideratge pastoral, impartida per Autem, una fundació especialitzada en formar preveres i seglars en aquesta matèria.

Final de curs de la coral de Montserrat

La nova coral de la parròquia de Montserrat ha finalitzat el seu primer curs amb bona acollida per part de la comunitat. Creada el passat mes d'octubre sota la direcció d'Antonieta Melé i amb la col·laboració de Mari Carme Grassa, la coral va fer el seu debut a la Missa del Gall i, més tard, va tornar a actuar per la Mare de Déu de Montserrat. Com a cloenda al curs es va fer un petit concert de primavera en què també es va convidar la coral «Units pel cant».

REFLEXIONS

De tu, ens interessa tot!

El fill es prepara per a la Confirmació. Els pares li escriuen una carta que iniciarà un diàleg: «... Adolescència i ESO: no ha estat fàcil. Aparegueren dificultats en els estudis. En l'intent d'acompanyar-te, potser hem estat insistents: tens moltes capacitats, però et costa posar-te a estudiar. "Què pesats!" ens deies; però preferíem ser-ho. Les activitats en família han estat moltes. Durant anys, fins a la teva integració en el grup de joves de la Confirmació, anàvem junts a missa. Hem volgut que coneguessis Jesús. Ja saps que és molt important per a nosaltres dos i que ha marcat positivament el nostre estil de vida. T'ensenyàrem a pregar i moltes vegades la pregària ens ha aplegat en família. Pots suposar la nostra joia quan iniciàres la catequesi de Confirmació.

En aquests anys d'adolescència estàs forjant la teva pròpia personalitat, penses per tu mateix i sovint et qüestionas sobre el que et diem. Hem superat ja l'etapa en la qual ho discuties i rebutjaves tot pel fet de no sentir-te condicionat, en ocasions encara et costa acceptar les normes. Ens hem anat acostumant a pactar amb tu, a posar-nos d'acord en els teus horaris de son, d'ordinador, de TV, en les hores de sortir de nit... Preferim parlar-ne encara que en ocasions el diàleg sigui tens, sobre tot quan t'hem de dir que no.

Primer de batxillerat. Estem contents perquè et veiem més madur: es consolida la teva autonomia i tens bon criteri. Ets catequista d'un grup de nens, t'has compromès com a monitor i ets responsable en els estudis. Ens interessa tot el que fas i el que et passa, però et volem educar amb llibertat. Algunes vegades ens costa acceptar les teves decisions si no són les que a nosaltres ens semblen millors. Les reflexionem i moltes les respectem. Les altres, són ocasió de diàleg. Tens tota la vida per davant. Aprofita-la. Confiem molt en tu. Endavant!»

Començà a caminar i a estimar al costat dels pares. Aprengué a parlar amb les seves paraules i a respondre a les interpellacions del món amb referència a les seves respostes. L'iniciaren en el seguiment de Jesús. El deixaren fer però no els era indiferent el que feia. Li van dir el que pensaven per ajudar-lo a reflexionar. No sempre entenien les seves respostes però l'escoltaven. «Fill meu, per què t'has portat així amb nosaltres? [...]». Però ells no compregueren aquesta resposta. Després baixà amb ells a Natxaret i els era obedient» (Lc 2,48-50).

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Am 2,6-10.13-16 / Sl 49 / Mt 8,18-22]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Dimarts [Am 3,1-8;4,11-12 / Sl 5 / Mt 8,23-27]. Sants Procés i Martinià, mrs.; sant Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerònimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Baldinucci, prevs. jesuïtes i mrs.

3. ■ Dimecres [Ef 2,19-22 / Sl 116 / Jo 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicilià, 682-683); beata Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. franciscanes missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. ■ Dijous [Am 7,10-17 / Sl 18 / Mt 9,1-8]. Santa Isabel de Portugal (1271-

1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I; sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí de Berriochoa, bisbe i mr.

5. ■ Divendres [Am 8,4-6.9-12 / Sl 118 / Mt 9,9-13]. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prevere, fundador dels barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

6. ■ Dissabte [9,11-15 / Sl 84 / Mt 9,14-17]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Diumenge vinent, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 2,2-5 / Sl 122 / 2Co 12,7-10 / Mc 6,1-6]. Urgell: □ Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu d'Urgell; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

Diumenge XIII de durant l'any (B)

COMENTARI

► Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 1,13-15;2,23-24)

Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè l'home visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort. El reialme de la mort no és de la terra, perquè la bondat i la justícia són immortals. Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna. Però l'enveja del diable va introduir la mort al món, i els partidaris d'ell són els qui en fan l'experiència.

► Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*

► Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 8,7.9.13-15)

Germans, vosaltres teniu abundantment de tot: fe, doctrina, coneixement, interès per tot, i fins l'amor amb què us estimem. Sigueu també generosos en aquest favor que us demano. Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa. No seria just que, per alleujar els altres, vosaltres patíssiu estretor. Més aviat, que en el moment present, buscant la igualtat, allò que us sobra a vosaltres compensi el que els falta a ells, i si un dia els sobra a ells, que supleixi el que us farà falta a vosaltres, mirant que hi hagi igualtat. És allò que diu l'Escriptura: «Ni als qui n'havien recollit molt els en sobrava, ni als qui n'havien recollit poc els en faltava.»

► Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 5,21-43) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús arribà en barca de l'altra riba del llac, molta gent es reuní al seu voltant, i es quedà vora l'aigua. Mentrestant, arriba un dels caps de sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu se li llença als peus i, suplicant-lo amb tota l'ànima, li diu: «La meua filla s'està morint. Veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori.» Jesús se n'anà amb ell, i el seguia molta gent.

Arriben uns de casa del cap de sinagoga i li diuen: «La teva filla és morta. Què en trauràs d'amoïnar el mestre?». Però Jesús, sense fer cas del que acabava de sentir, diu al cap de sinagoga: «Tingues fe i no tinguïs por.» I només va permetre que l'acompanyessin Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. Quan arriben a la casa del cap de sinagoga, veu l'aldarull de la gent, que plorava i cridava fins a eixordar.

Ell entra a casa i els diu: «Què són aquest aldarull i aquests plors? La criatura no és morta, sinó que dorm.» Ells se'n reien, però Jesús els fa sortir tots, pren només el pare i la mare de la nena amb els qui l'acompanyaven, entra a l'habitació, li dona la mà i li diu: «Talita, cum», que vol dir: «Noia, aixeca't.» A l'instant la noia, que ja tenia dotze anys, s'aixecà i es posà a caminar.

Ells no se'n sabien avenir. Jesús els prohibí, de tota manera, que fessin saber què havia passat. I els digué que donessin menjar a la noia.

► Lectura del llibre de la Sabiduria (Sab 1,13-15;2,23-24)

Dios no ha hecho la muerte, ni se complace destruyendo a los vivos. Él todo lo creó para que subsistiera y las criaturas del mundo son saludables: no hay en ellas veneno de muerte, ni el abismo reina en la tierra. Porque la justicia es inmortal.

Dios creó al hombre incorruptible y lo hizo a imagen de su propio ser; más por envidia del diablo entró la muerte en el mundo, y la experimentan los de su bando.

► Salmo responsorial (29)

R. *Te ensaltaré, Señor, porque me has librado.*

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 8,7.9.13-15)

Hermanos:

Lo mismo que sobresalís en todo —en fe, en la palabra, en conocimiento, en empeño y en el amor que os hemos comunicado—, sobresalid también en esta obra de caridad. Pues conocéis la gracia de nuestro Señor Jesucristo, el cual, siendo rico, se hizo pobre por vosotros para enriqueceros con su pobreza. Pues no se trata de aliviar a otros, pasando vosotros estrecheces; se trata de igualar.

En este momento, vuestra abundancia remedia su carencia, para que la abundancia de ellos remedie vuestra carencia; así habrá igualdad.

Como está escrito: «Al que recogía mucho no le sobraba; y al que recogía poco no le faltaba.»

► Lectura el santo Evangelio según san Marcos (Mc 5,21-43) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús atravesó de nuevo en barca a la otra orilla, se le reunió mucha gente a su alrededor y se quedó junto al mar. Se acercó un jefe de la sinagoga, que se llamaba Jairo, y, al verlo, se echó a sus pies, rogándole con insistencia: «Mi niña está en las últimas; ven, impón las manos sobre ella, para que se cure y viva». Se fue con él y lo seguía mucha gente.

Llegaron de casa del jefe de la sinagoga para decirle: «Tu hija se ha muerto. ¿Para qué molestar más al maestro?». Jesús alcanzó a oír lo que hablaban y le dijo al jefe de la sinagoga: «No temas; basta que tengas fe». No permitió que lo acompañara nadie, más que Pedro, Santiago y Juan, el hermano de Santiago.

Llegan a casa del jefe de la sinagoga y encuentran el alboroto de los que lloraban y se lamentaban a gritos y después de entrar les dijo: «¿Qué estrépito y qué lloros son estos? La niña no está muerta; está dormida». Se reían de él. Pero él los echó fuera a todos y, con el padre y la madre de la niña y sus acompañantes, entró donde estaba la niña, la cogió de la mano y le dijo: «Talitha qumi» (que significa: «Contigo hablo, niña, levántate»). La niña se levantó inmediatamente y echó a andar; tenía doce años. Y quedaron fuera de sí llenos de estupor. Les insistió en que nadie se enterase; y les dijo que dieran de comer a la niña.

«Déu ha format el món perquè l'home visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort»

Un dels grans enigmes del nostre món és el del mal: per què hi ha mal en el món; qui n'és l'autor? Per això són molt clarificadores les paraules de la primera lectura: *Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort.* L'afirmació és clara i rotunda: Déu vol la vida per a tots els homes; no vol, de cap manera, la nostra mort, ens ha creat per a viure, no per a morir. I subratlla encara: *Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna.* Déu és etern; vol que els homes també ho siguem. Però van unides la bondat i la immortalitat: *El reialme de la mort no és de la terra, perquè la bondat i la justícia són immortals.* La mort, doncs i el mal són fruit del pecat. Ho explicita clarament: *L'enveja del diable va introduir la mort al món.* La voluntat de Déu, doncs, és que visquem en la justícia i en l'amor i d'aquesta manera tinguem certa la nostra vida immortal; només el pecat porta al mal i a la mort. Per això a l'evangeli Jesús que vol la vida i la salut per a tothom, cura, en primer lloc aquella dona que tenia pèrdues de sang: *Filla, la teva fe t'ha salvat. Queda lliure de la teva malaltia i veste'n en pau.* I a més ressuscita la filla del cap de la sinagoga que acaba de morir: *La teva filla és morta,* li diuen. Però Jesús només demana una cosa: *Tingues fe i no tinguïs por.* I el Senyor dona la mà a la nena i li diu: «Noia, aixeca't». A l'instant la noia s'aixecà i es posà a caminar. Jesús torna la salut i la vida a tots aquells que creuen en ell, perquè *Déu ha format el món perquè l'home visqui,* com deia la primera lectura. Per això Pau demana generositat als cristians de Corint: *Sigueu també generosos en aquest favor que us demano.* És la col·lecta per ajudar els cristians de Jerusalem. L'exemple sempre és el de Crist que essent ric es va fer pobre per vosaltres per enriquir-vos amb la seva pobresa. Déu vol la vida i la vida plena per a tots els nostres germans.

Mn. Jaume Pedrós